

Barne- og likestillingsdepartementet

Postboks 8036 DEP
0030 Oslo**Studieeksjonen**Saksbehandler: Gro Telhaug
Besøksadr: Remmen, Halden
Telefon: 69 21 52 09
E-post: gro.telhaug@hiof.no
Telefaks:

Deres ref.: 200602259

Vår ref.: 2009/1284

Dato: 23.11.2009

Høringsuttalelse - NOU 2009:8 Kompetanseutvikling i barnevernet - kvalifisering til arbeid i barnevernet gjennom praksisnær og forskningsbasert utdanning

Høgskolen i Østfold viser til brev datert 01.10.2009 vedrørende høring om NOU 2009:8. Forslaget har vært vurdert ved avdeling for helse- og sosialfag. Høgskolen har følgende synspunkter:

Vi slutter oss i hovedsak til forslagene som er fremkommet i NOU 2009:8.

Utvalgets arbeid gir et godt bilde av de utfordringer barnevernet står overfor i sitt daglige arbeid. Det peker også på den kunnskap og de ferdigheter en barnevernsarbeider bør ha i møtet med disse oppgavene.

Temaene og fordypningsområdene som er skissert vil være krevende å få tilpasset i et 3-årig studieløp. Derfor er det positivt at det presenteres et klart behov for masterstudier i barnevern og at det også må komme egne doktorprogram som skal tilføre feltet ny kunnskap.

Det legges opp til at både barnevernspedagoger og sosionomer skal være kvalifisert til å arbeide i barnevernet. Her vil vi legge inn en mulighet til begrensning og foreslå at det er i førstelinjetjenesten i det kommunale barnevernet begge profesjoner kan arbeide sammen, men at miljøarbeidet som er tilknyttet barne- og ungdomsinstitusjoner forbeholdes barnevernspedagogene. Dette begrunnes med at utdanningenes karakter og innhold vil være ulike på dette fagområdet. Det foreligger lite eller intet miljøarbeid i studieplanen for bachelor i sosialt arbeid, da denne utdanningen også har et større trykk mot sosialtjenestene og arbeidet i NAV.

Studieplanarbeid og praksis

Utredningen gir en god ledetråd i arbeidet med fagplaner og studieutforming. Vi opplever at det er en stor utfordring å skaffe gode praksisplasser i førstelinjetjenesten.

Begge bachelorutdanningene som kvalifiserer til arbeid i barnevernet er helt avhengig av et nært samarbeid med praksisfeltet. I praksisperiodene kan studentene både få hjelp til å integrere kunnskap og ferdigheter og til å få egne erfaringer på kunnskapsbehov.

Personlig egnethet, kompetanse og etisk dømmekraft kreves for å kunne utføre et så utfordrende arbeid som mange oppgaver i barnevernet innebærer. Dette er deler av utdanningen hvor erfaring fra praksis bør utnyttes, og det bør legges opp til å lage møteplasser mellom praksis og undervisningssted.

Departementet bør derfor vurdere hvordan en kan styrke samarbeidet mellom studiested og praksisfelt.

Det bør også fremgå av lovverk det ansvar praksis har til å samarbeide om praksisopplæring.

Casebasert undervisning

Utvalget peker på nødvendigheten av å legge opp til mer casebasert og ferdighetsbasert undervisning. Dette er noe studentene gir gode tilbakemeldinger på, men som krever en større lærertetthet enn hva som gjelder ved forelesninger og større seminarer. Det er derfor nødvendig å peke på hva studiestedene får av tilskudd til disse bachelorstudiene som utdanner til arbeid i et så krevende felt som barnevernet er.

Det bør følgelig fra departementets side legges opp til en annen kategori plassering med hensyn til økonomiske ressurser.

Praksisfeltet bør også være nært knyttet opp til undervisningen gjennom veiledning i arbeidet med casene. Gode seminarer kan gi et høyt læringsutbytte når både teori og praksis gis rom.

Turnus

Vi er noe usikre på hvordan en turnusordning vil fungere. Men vi er enige i at veiledning og opplæring for nyutdannede bør tilretteslegges i en eller annen form. Det er mulig at det kan innføres noen av de samme ordninger som det legges opp til for lærere.

Autorisasjon

Det har lenge vært arbeidet med å gi autorisasjon til både barnevernspedagoger og sosionomer. Dette vil være ønskelig på flere arbeidsfelt enn i barnevernet. Utvalget peker selv på betydningen av å kunne kreve resertifisering etter noen års forløp.

Utvikling av relevant forskning

Det er fortsatt mange hvite flekker i vår kunnskap om barnevernsfeltet. Derfor må det legges til rette for mer spesifikk forskning mot dette feltet. Dette kan gjøres slik utvalget selv peker på, både som en styrking og øremerking av forskningsmidler til institusjonene og en nærmere kontakt mellom høgskolen og praksisfeltet.

Forslaget fra utvalget med å kunne legge til rette for deltidsstillinger på åremål for praktikere vil kunne være et godt bidrag til økt forskningsinnsats på området, men også i forhold til styrking av utdanningene.

Nasjonalt fagråd

Høgskolen i Østfold støtter forslaget om å dele Nasjonalt fagråd for helse- og sosialutdanninger i to. Dette vil gi den nye delen i fagrådet tid og mulighet til å kvalitetssikre og fordype seg i kompetansebehovet for barnevernsfeltet.

Høgskolen vil til slutt igjen understreke betydningen vi mener denne innstillingen vil få for utviklingen både innenfor utdanningene og praksisfeltet dersom den blir gjennomført.

Med hilsen

Beth Linde
studiedirektør

Gro Telhaug
rådgiver